

revalideringsområdet, har det således været et bærende princip, at hovedvægten har været lagt på rådgivning og vejledning (erhvervsvejledning), som i de tilfælde, hvor det har været anset for påkrævet, har kunnet støttes økonomisk i medfør af revalideringslovens økonomiske bistandsbestemmelser. Der henvises i denne forbindelse til socialreformkommissionens notat om revalideringscentrenes virksomhed, optaget som bilag 2 til socialreformkommissionens 2. betænkning, pag. 220-29, specielt pag. 223, spalte 1, og „Henstilling nr. 99 om arbejdsmæssig revalidering af erhvervshæmmede“, optaget som underbilag 4 til fornævnte bilag 2 (pag. 228-29).

3. Man skal samtidig pege på det efter foreningens opfattelse hensigtsmæssige i at søge at bevare den sagkundskab, som for tiden er samlet i revalideringscenter og i mødrehjælp, som et samlet beredskab. Med den svigtende strukturering fra statens side af dette personales fremtid i det nye sociale system, som har skabt særdeles stor usikkerhed, er der overhængende fare for, at den sagkundskab, som for tiden er samlet i revalideringscentrene, ikke vil blive optimalt udnyttet, evt. helt gå tabt. Det drejer sig om et personale, som i kraft af den hidtidige samarbejdsform i revalideringscentrene, omfattende lægelig, social og erhvervsmæssig sagkundskab, i særlig grad repræsenterer de principper, der er nedlagt i socialreformkommissionens betænkninger og i forudsætningerne for den sociale bistandslov, og som på denne baggrund udgør en nøglefaktor ved opbygningen af det kommende beredskab. Det i revalideringscentrene ansatte sagsbehandlende personale har som revalideringsrelevant efteruddannelse gennemgået en særlig tilrettelagt undervisning i form af blokkurser af 60-180 timers varighed inden for disciplinerne: Psykologi og metodik, sociologi, socialmedicin, uddannelses- og arbejdsmarkedskundskab samt socialpolitik og det sociale hjælpesystem, i alt ca. 750 timer. Med den usikkerhed, der består, er det nærliggende at vente, at mange på et tidligt tidspunkt, dvs. i god tid før lovens ikrafttræden vil søge beskæftigelse, f. eks. i primærkommunerne, men også andre steder, hvor der er adgang til kvalificeret klientbehandling, selv om den revalideringsmæs-

sige specialindsigt ikke herved vil kunne udnyttes fuldt ud.

Denne udvikling, som allerede er i gang, vil i sin fortsættelse kunne føre til en gradvis nedbrydning af specialberedskabet, samtidig med at socialcentrene vil stå i fare for at blive alvorligt svækkede i deres muligheder for at leve op til de omfattende opgaver, der vil blive henlagt til disse, dels i medfør af styrelsesloven, dels i medfør af kommende lovgivning. Det drejer sig om visse klientopgaver for revalidering og mødrehjælp, hvis afgrænsning, jfr. foran, ikke bør være endeligt fastlagt, visitations- og tilsynsopgaver i forbindelse med institutionsberedskabet, rådgivningsvirksomhed over for primærkommunerne, forberedelse af sager om invalidepension og anden førtidspension til forelæggelse i de amtslige revaliderings- og pensionsnævn samt behandling af sager vedrørende anke af de primærkommunale afgørelser.

Det er på denne baggrund foreningens opfattelse, at der i forudsætningerne for lovforslaget må lægges væsentlig vægt på, at socialcentrene sikres andel i den sagkundskab, der i dag er til rådighed for revalideringscentre og mødrehjælp. — En af de forholdsregler, der vil kunne medvirke til en fornøden sikring, er — som foreslået — en udvidet adgang til personlig henvendelse til socialcentret, hvorved også personalets forudsætningsvise interesse for direkte klientkontakt vil være tilfredsstillet. Forholdet er i virkeligheden det, at kun en begrænset del af den samlede medarbejderstab i revalideringscenter (og mødrehjælp) vil have en primær interesse i et arbejde, der ensidigt består i administration og supervision uden personlig klientkontakt.

En anden forholdsregel til at fastholde den nuværende sagkundskab kunne ligge i en bibeholdelse af personalet på statsplanet — evt. med udlån til amtet — f. eks. i en 5-årig indkøringsperiode.

B. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser i lovforslaget:

ad lovforslagets afsnit III (kontant hjælp).

§ 37, jfr. § 42.

I begrebet kontant hjælp indgår i dette afsnit også den hjælp, der hidtil i medfør af revalideringslovens § 6 har kunnet ydes til